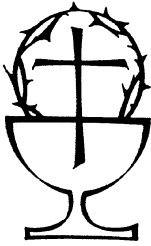

SKÄRTORSDAG

IN COENA DOMINI

2 Mos 12: 1–13 Luk 22: 7–34,

”Vårt påskalamm är Kristus” 1 Kor 5: 7

Jesus hade på vägen upp till Jerusalem undervisat sina lärjungar om sitt förestående lidande. Han hade sagt: *”Se, vi går nu upp till Jerusalem och allt skall gå i fullbordan som blivit skrivet genom profeterna om Människosonen. Han skall bli utlämnad till hedningarna. Han skall bli hånad och misshandlad. De kommer att spotta på honom och gissla honom och döda honom. Och på tredje dagen skall han uppstå igen.”* (Luk 18:31ff)

Vi vet av texterna att lärjungarna hade svårt att förstå innebörden av detta och att Petrus till och med hade varnat Jesus för detta han hade förutsagt. Jesus hade då sagt honom: *”Gå bort satan och stå mig inte i vägen, dina tankar inte Guds tankar utan människotankar.”*

Men Guds tankar? Hur var dem? Ja redan i gamla testamentet och räddning ur Egypten och påskalammet som firades årligen kunde man se Guds tankar. Hur blodet på dörrposten skonade undan Guds vrede. Och Johannes Döparen hade vittnat och sagt att Jesus var Guds lamm som borttager världens synd. Jesus hade också sagt att hans blod skulle utgutas för att ge liv åt världen.

Detta som för lärjungarna var så obegripligt, det kommer ännu mer fram när man nu kommit till Jerusalem, där man skulle fira påskalammet. Jesus hade hälsats som Messias när han red in i staden. Men hyllningarna hade snabbt lagt sig. Det osyrade brödets högtid närmade sig. Så kom den dag då man samlades för att äta påskalammet, det som man firade till åminnelse av befrielsen och uttåget ur Egypten. Men denna gång var det inte bara en minnesmåltid utan Påskalamm på riktigt. Det som man firar år efter år till minne av Guds handlande och räddning, det fick nu aktualitet som aldrig förut. Påskalammet som slaktades varje år var en förebild för det lamm som skulle slaktas för att ge världen liv, Guds lamm som borttager världens synd. Han själv var där.

Det var han som satt med sina lärjungar denna skärtorsdag och som samlat dem till denna sista gång. Och det han säger vid denna måltid har just avsikt på det som ska ske och som var förutsagt, hans lidande och död. Det är medan man äter påskalammet som han tar ett bröd och om detta säger: *”Tag, detta är min kropp, som blir utgiven för er, Gör detta till min åminnelse.”* Och efter måltiden tar han en kalk med vin och säger: *”Tag detta och dela er emellan. Detta är mitt blod, förbundsblodet, som blir utgjutet till syndernas förlåtelse. Gör detta till min åminnelse.”*

Påskalammet var ett av gamla testamentets sakrament. Men när Jesus firar detta är det inte bara en minnesmåltid. Utan det är det verkliga påskalammet. Hans blod som förebildats av påskalammet blod på dörrposterna som skonade, skulle nu bringa försoning inte bara för Israels folk utan för alla folk, för alla människor och för alla synder. Hans blod är det nya förbundets blod, det som betyder återlösning för alla och envar. Och han säger till sina lärjungar att de ska äta och dricka detta påskalamm som är Kristus.

Han säger också : ”*så ofta ni gör detta, så gör det till min åminnelse*”. I gamla förbundet var det i tron på påskalammet blod, som man firade detta sakrament. Nu i det nya förbundet är det i tron på Kristi, Guds Lamms blod som denna åminnelse sker. Men betyder då något annat än att bara minnas en sak, det innebär också att man åberopar sig därpå. Det är samma sak vi finner hos aposteln Paulus när han säger ”*Vårt påskalamm är Kristus*”.

Det betyder att var gång vi firar nattvard, firar vi Herrens påsk, ja då är det verkliga påskalammet närvarande, Kristi verkliga kropp och blod under bröd och vin. Och då är det den för oss utgivna kroppen och det för oss utgjutna blodet som betyder förskoning, ja att lagen och Guds vrede går förbi oss och i stället Guds nåd och stora återlösning kommer till oss. När vi firar nattvard betyder detta att Herrens stora försoning är närvarande och skänkes oss, för vårt påskalamm är Kristus!

Lärjungarna som hade följt med Jesus och var samlade med honom här var emellertid ingen enhetlig skara. Vi hör om Judas som står i begrepp att förråda Mästaren, han är också där. Och döljer sina avsikter. Jesus vet vad som ska hända och låter också Judas få reda på vad han vet. Men för Judas som hade satt sig detta i sinnet, blir inga varningens ord mottagna. Han hör dem, men likväl hör ej. När förtvivlan sedan drabbar honom söker han ingen förlåtelse hos Jesus. Jesus som dock hade förlåtelse till och med för dem som spikade fast honom vid korset. Berättelsen om Judas är oss till varning, att vi inte på samma sätt ska låta oss dra in i hyckleri, där vi avser och menar något annat än att komma till Jesus med tro och förtröstan till honom. Något annat än att fly med våra synder till honom.

Men lärjungarna var inte bara Judas, där var också de andra och där var Petrus, han som trätt fram som en ledare för dem och som hade gjort bekännelsen: ”*Du är Messias, den levande Gudens Son*”. (Matt 16) Han hade också sagt: ”*Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds helige*” (Joh 6). Nu hade han särskilt understrukit att han inte bara var beredd att följa Jesus utan också gå döden för honom. Men Jesus hade förutsagt honom något annat. Det var hur han, förrän hanen galit tre gånger, skulle förneka honom.

Petrus tog inte till sig Jesu varning. Och det gick som Jesus sade. Hans fall blev stort och smärtsamt. Men till skillnad från Judas blev han räddad. Han tog sin tillflykt till Jesus, när Jesus kom till sin lärjungaskara efter sin uppståndelse. Han var medveten om sin synd och sörjde över den. Jesus hade också förlåtelse för honom. Och även för alla sina svaga lärjungar som övergav honom i Getsemane svåra stund.

Allt detta har mycket att lära oss också här och nu. Vi är svaga, precis som lärjungarna. Vi förgår oss på olika sätt. Det är inte bara med ord och gärningar och med vårt exempel, utan också med vår inre människa, våra tankar och föreställningar.

Här behöver du emellertid inte smyga undan därför att du är ovärdig. Jesu lärjungar var ovärdiga även de. Du får komma trots din reella ovärdighet, ja du får komma med din ovärdighet och tro på Jesus som din Frälsare. I tron att han tar sig an den ovärdige, ger sin nåd och förlåtelse. Det var så han handlade med sina svaga lärjungar. Vi får taga emot hans kropp och blod och bedja att detta ska lända vår själ och kropp till salighet. Och låta bönen vara att vi ska förbli i denna tro och detta hopp och vinna evig salighet.

FÖR VÅRT PÅSKALAMM ÄR KRISTUS FRÄLSAREN. AMEN.